

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 7 april 2009 in zaak nr. 09/8550 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 maart 2009 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 april 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van die dag bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 april 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief betoogt de staatssecretaris, voor zover thans van belang, dat de rechtbank, door te overwegen dat de vreemdeling, gelet op de door hem in België ingediende asielaanvraag en zijn uitlatingen tijdens het gehoor voorafgaande aan de inbewaringstelling, in voldoende mate te kennen heeft gegeven dat hij een asielaanvraag wenste in te dienen en dat, nu hij daartoe niet in de gelegenheid is gesteld, de staatssecretaris onvoldoende voortvarend heeft gehandeld, buiten de omvang van het geschil is getreden.

2.1.1. Uit het proces-verbaal van het verhandelde ter zitting en de daaraan gehechte pleitnota blijkt niet dat de vreemdeling zich op het standpunt heeft gesteld dat hij niet in de gelegenheid is gesteld een asielaanvraag in te dienen. Zulks blijkt evenmin uit de brief van de vreemdeling aan de rechtbank van 1 april 2009, waarin hij heeft gereageerd op een naar aanleiding van de heropening van het onderzoek aan de rechtbank verzonden brief van de staatssecretaris van 31 maart 2009. Omdat de beoordeling van dit aspect ook niet behoort tot de door de rechtbank te verrichten ambtshalve toetsing, nu die beoordeling niet strekt tot toepassing van een voorschrift van openbare orde, betoogt de staatssecretaris terecht dat de rechtbank buiten de omvang van het geschil is getreden. De grief slaagt reeds hierom.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen overigens in hoger beroep is aangevoerd behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling als volgt.

2.3. In beroep heeft de vreemdeling betoogd dat de staatssecretaris hem op een onjuiste grond in bewaring heeft gesteld. Daartoe heeft hij, onder verwijzing naar diverse artikelen van de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en

instrumenten om te bepalen, welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Verordening), betoogd dat Nederland niet alleen hem maar ook het door hem in België ingediende asielverzoek heeft overgenomen en dat de staatssecretaris hem derhalve niet anders dan op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) in bewaring had mogen stellen. De staatssecretaris heeft met betrekking tot de behandeling van voormeld asielverzoek niet voortvarend gehandeld, aldus de vreemdeling.

2.3.1. Ingevolge artikel 2, aanhef en onder e, van de Verordening wordt onder het behandelen van een asielverzoek verstaan: alle maatregelen in verband met de behandeling van en beslissingen of uitspraken van bevoegde instanties over een asielverzoek overeenkomstig het nationale recht, met uitzondering van de procedures waarbij wordt bepaald welke lidstaat krachtens de bepaling van deze verordening verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek.

Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder b, is de lidstaat die krachtens de Verordening verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek verplicht het asielverzoek volledig te behandelen.

Ingevolge het eerste lid, aanhef en onder e, is de lidstaat die krachtens de Verordening verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek verplicht een onderdaan van een derde land wiens verzoek is afgewezen en die zich ophoudt in een andere lidstaat zonder daarvoor toestemming te hebben gekregen, volgens de in artikel 20 bepaalde voorwaarden terug te nemen.

2.3.2. De vreemdeling is op de voet van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder e, van de Verordening door Nederland teruggenomen van België. De overdracht aan Nederland heeft plaatsgevonden op 10 maart 2009.

2.3.3. Het betoog van de vreemdeling dat zijn terugname door Nederland meebrengt dat het door hem in België ingediende asielverzoek door de Nederlandse autoriteiten moet worden behandeld, faalt. De in artikel 16, eerste lid, aanhef en onder b, van de Verordening bedoelde verplichting het asielverzoek volledig te behandelen omvat, gelet op de begripsomschrijving in artikel 2, aanhef en onder e, en het bepaalde in artikel 16, vierde lid, mede dat de verantwoordelijke lidstaat de nodige maatregelen neemt en ten uitvoer legt om ervoor te zorgen dat de vreemdeling wiens asielverzoek is afgewezen die lidstaat verlaat. Die bepalingen bevatten echter geen verplichting voor de verantwoordelijke lidstaat om indien een vreemdeling op grond van het bepaalde in artikel 16, eerste lid, aanhef en onder e, van de Verordening is teruggenomen van een andere lidstaat, de behandeling van het door die vreemdeling na diens vertrek uit de verantwoordelijke lidstaat in die andere lidstaat ingediende asielverzoek op zich te nemen. Voorts heeft de vreemdeling, nadat hij aan Nederland was overgedragen, hier te lande niet opnieuw een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Derhalve is hij terecht op de voet van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

2.4. De vreemdeling heeft voorts betoogd dat de staatssecretaris had behoren te volstaan met een lichter middel dan de maatregel van bewaring. In dat verband heeft de vreemdeling een door zijn zuster en zwager ondertekende garantstelling overgelegd.

2.4.1. De bewaring berust volgens het besluit van 10 maart 2009 op de volgende gronden:

"Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:

- niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit;
- zich bedient van een of meer aliassen;
- geen vaste woon- of verblijfplaats heeft;
- eerder niet rechtmatig in Nederland heeft verbleven;
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen."

2.4.2. De vreemdeling heeft de gronden die aan de bewaring ten grondslag zijn gelegd niet bestreden. Gelet op die gronden en in aanmerking genomen dat de staatssecretaris zich ter zitting van de rechtbank onweersproken op het standpunt heeft gesteld dat de vreemdeling sinds 10 mei 2006 met onbekende bestemming is vertrokken en zich daarmee aan toezicht heeft onttrokken en de garantstelling er niet toe kan strekken dat de vreemdeling waarop zij betrekking heeft, zich niet aan uitzetting zal onttrekken, heeft de staatssecretaris daarin in redelijkheid geen grond hoeven vinden af te zien van inbewaringstelling en in plaats daarvan een lichter middel toe te passen. Het betoog faalt.

2.5. De vreemdeling heeft verder betoogd dat hij psychische hulp nodig heeft, in dat verband kaarten overgelegd met afspraken voor ambulante geestelijke gezondheidszorg en gesteld dat zodanige hulp op de detentieboot alwaar hij verblijft onvoldoende is.

Voor zover op de door de vreemdeling overgelegde afsprakenkaarten jaartallen zijn vermeld blijkt daaruit dat deze kaarten betrekking hebben op de jaren 2002 en 2003. Uit die kaarten kan derhalve niet worden afgeleid dat de vreemdeling thans daadwerkelijk psychische hulp nodig heeft. Nu hij zulks ook anderszins niet aannemelijk heeft gemaakt, faalt het betoog reeds hierom.

2.6. De vreemdeling heeft ten slotte betoogd dat in het dossier de stukken inzake de voortgang ontbreken en derhalve slechts kan worden afgegaan op hetgeen de staatssecretaris daarover ter zitting mededeelt zonder dat enige controle op het voortvarend handelen mogelijk is. Het recht op rechtsbijstand en controle door de rechter voortvloeiend uit artikel 5 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden wordt zo benadeeld. Dat maakt de bewaring onrechtmatig, aldus de vreemdeling.

2.6.1. Van de staatssecretaris mag worden verwacht dat hij, met het oog op de behandeling van een door een vreemdeling dan wel bij wijze van kennisgeving als bedoeld in artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 aanhangig gemaakt beroep tegen een opgelegde maatregel van bewaring, tijdig de bij hem berustende op die zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toezendt. Tot die stukken behoren ook gegevens omtrent de voortgang van de ter voorbereiding van de uitzetting ontplooiende activiteiten, zoals deze onder meer blijken uit de zogeheten voortgangsrapportage. De enkele omstandigheid dat de staatssecretaris zodanige gegevens niet heeft overgelegd, betekent echter niet dat de inbewaringstelling van de vreemdeling onrechtmatig moet worden geacht. Gezien de ter zitting van de rechtbank door de staatssecretaris gedane mededelingen omtrent de tijdens de inbewaringstelling van de vreemdeling verrichte handelingen ter voorbereiding van diens uitzetting, waarbij de vreemdeling betrokken is geweest en waarvan de juistheid door hem niet is betwist, bestaat geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris in dit geval niet met de van hem in dit opzicht te verlangen voortvarendheid te werk is gegaan. Onder de gegeven omstandigheden is een nadere toetsing aan de hand van door de staatssecretaris te verstrekken schriftelijke informatie inzake de gemaakte voortgang niet noodzakelijk.

Het betoog faalt.

2.7. Het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 10 maart 2009 dient alsnog ongegrond te worden verklaard. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 7 april 2009 in zaak nr. 09/8550;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

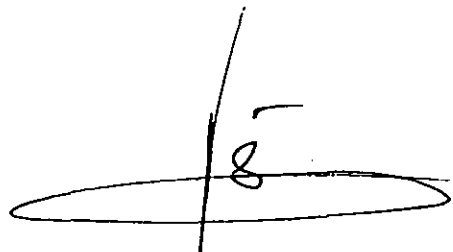
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 mei 2009

345.

Verzonden: 29 mei 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Model M11G-A

+31 164 611453

V-nummer

IND-nummer

0109.04.0107

Gekozen advocaat Mr. LEIJEN

Tel: 072-5154717 fax 072-5111022

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, tevens
Hulpofficier van Justitie, gelet op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3
Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geslacht : Mannelijk
Geboorteplaats :
Geboorteland : Afghanistan
Nationaliteit : Afghaanse

IND locatie	
IND ontvangst- datum	10 MRT 2009
dossiernummer	
Invoer- controle	mdw
	unit
datum	

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- (X) artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
() artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;
() aanvraag artikel 1 c van de Vreemdelingenwet 2000
() aanvraag regulier

deze maatregel wordt gevorderd door:

- () het belang van de nationale veiligheid, omdat
(X) het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich
aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:
() verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
() veroordeeld is terzake misdrijf
() ongewenst verklaard is
(X) niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
Vreemdelingenbesluit
() zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
() zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
() gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
(X) zich bedient van een of meerdere aliasen
(X) geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
(X) eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
(X) niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien
en/of om zijn terugreis te bekostigen
() overige reden(en):
() wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000.
omdat de voor terugkeer noodzakelijke beschikkingen voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn
voorhanden zullen zijn.

De maatregel is opgelegd:

Plaats: Hoogerheide

Datum: 10-3-2009 Tijd: 12:45 uur

Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,

B.O.R. Nolson,
adjutant onderofficier der Koninklijke Marechaussee.

Handtekening:

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage,
Centraal intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 5126736. Hierbij dient - bij
voorkeur - gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie "www.rechtspraak.nl".

* Steeds invullen bij inbewaaringstelling op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000.

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
1° artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 09/8550

V-nr.: 010.503.8148

inzake : geboren op , alias , geboren op
van (gestelde) Afghaanse nationaliteit, verblijvende op de detentieboot te
Dordrecht, eiser,
gemachtigde: mr. M.J.A. Leijen, advocaat te Alkmaar,

tegen: de staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. P. van Zijl, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van
het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 10 maart 2009 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepschrift van 12 maart 2009 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 strekt het beroep tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 24 maart 2009. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig A. Parvati, als tolk in de Dari taal. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

Bij besluit van 27 maart 2009 heeft de rechtbank het onderzoek heropend teneinde verweerder in de gelegenheid te stellen nadere inlichtingen te verstrekken. Bij schrijven van 31 maart 2009 heeft verweerder nadere inlichtingen verstrekt. Bij schrijven van 1 april 2009 is namens eiser een reactie ingediend. Vervolgens is het onderzoek, met toestemming van partijen, zonder nadere zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

Eiser heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd.

Eiser heeft in België een asielerzoek ingediend. De Nederlandse autoriteiten zijn op grond van de Verordening EG 343/2003 (hierna: Dublinverordening) gehouden dat verzoek verder te behandelen. Eiser is immers op grond van de Dublinverordening aan Nederland overgedragen. Eiser heeft hierbij

verwezen naar enkele artikelen uit de Dublinverordening. Verweerder heeft dit echter nagelaten. Het is zaak dat zo spoedig mogelijk duidelijk wordt of het asielverzoek tot iets kan leiden. De bewaring dient in termijn beperkt te zijn. Nu de bewaring niet beperkt blijft tot het meest noodzakelijke dient ze onrechtmatig te worden geacht.

Verweerder heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd.

Dat eiser een asielaanvraag heeft ingediend bij de Belgische autoriteiten maakt niet dat de Nederlandse overheid gehouden was deze aanvraag af te handelen. Elser is immers op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder e, van de Dublinverordening aan Nederland overgedragen. Deze bepaling ziet uitsluitend op terugname van een vreemdeling. Zelfs als deze verplichting wel op verweerder zou rusten, ligt hier slechts in besloten het beoordelen van het asielverzoek volgens nationaalrechtelijke bepalingen, hetgeen impliceert dat hier te lande een aanvraag als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 moet worden ingediend. Het staat eiser vrij een dergelijke aanvraag in te dienen in Nederland. Verweerder heeft dan ook voldoende voortvarend gehandeld.

De rechtbank overweegt het volgende.

Niet in geschil is dat eiser in België een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel heeft ingediend.

Vervolgens is eiser op grond van artikel 16, aanhef en onder e, van de Dublinverordening overgedragen aan de Nederlandse autoriteiten.

De rechtbank stelt voorts vast dat eiser, blijkens het proces-verbaal van gehoor van 10 maart 2009, bij het gehoor voorafgaand aan de inbewaringstelling heeft aangegeven dat hij niet wenst terug te keren naar Afghanistan. Voorts heeft eiser tijdens dit gehoor verklaard dat het voor hem in Afghanistan te gevaarlijk is.

De rechtbank gaat, gelet op het navolgende, thans voorbij aan de vraag of verweerder in een geval als het onderhavige op grond van de Dublinverordening gehouden is om de door eiser in België ingediende asielaanvraag inhoudelijk te beoordelen, zonder dat op grond van de nationale regels een asielaanvraag is ingediend.

Gelet op de door elser ingediende asielaanvraag in België en de uitspraken van elser tijdens het gehoor voorafgaand aan de inbewaringstelling heeft eiser in voldoende mate te kennen gegeven dat hij een asielaanvraag wenste in te dienen. Verweerder had eiser dan ook in de gelegenheid dienen te stellen in Nederland alsnog een asielaanvraag in te dienen. Niet is gebleken dat eiser in de gelegenheid is gesteld een asielaanvraag in te dienen.

Niet is gebleken van bijzondere, niet aan verweerder toe te rekenen omstandigheden die er aan in de weg hebben gestaan elser in de gelegenheid te stellen een asielaanvraag in te dienen en de asielaanvraag van eiser te behandelen. Gelet op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 27 februari 2009 (LJN: BH6168) is de rechtbank dan ook van oordeel dat verweerder onvoldoende voortvarend heeft gehandeld en dat de bewaring van aanvang af onrechtmatig moet worden geacht. Derhalve wordt het beroep gegrond verklaard en wordt de opheffing van de bewaring bevolen, ingaande 7 april 2009.

De rechtbank ziet in het vorenstaande aanleiding eiser ten laste van de Staat der Nederlanden een vergoeding als bedoeld in artikel 106 van de Vw 2000 toe te kennen en wel tot een bedrag van € 105,— per dag dat eiser op een politiebureau ten onrechte aan de vrijheidsontnemende maatregel onderworpen is geweest en € 80,— per dag dat eiser in het Huis van Bewaring ten onrechte aan de vrijheidsontnemende maatregel onderworpen is geweest, derhalve in totaal € 2.290,—.

Gelet op het voorgaande is er aanleiding om verweerder als in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die elser in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank

AWB 09/8550 inzake RSB3 VREEMDELINGENHOSBIN

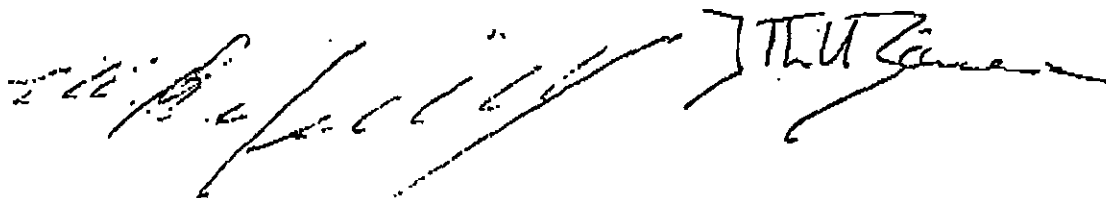
redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepsschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting; waarde per punt € 322,-, wegingsfactor 1).

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt dat de bewaring ingaande 7 april 2009 wordt opgeheven;
- veroordeelt de Staat der Nederlanden tot vergoeding van de schade, groot € 2.290,- (zegge: tweeduizend tweehonderdennegentig euro), te betalen aan eiser;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van elser tot een bedrag groot € 644,- (zegge: zeshonderdenvierenveertig euro), te betalen door de Staat der Nederlanden aan de griffier van deze rechtbank.

Deze uitspraak is gedaan op 7 april 2009 door mr. J.T.H. Zimmerman, voorzitter, in tegenwoordigheid van M.R. van Kerkwijk, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

Afschrift verzonden op:

- 7 APR. 2009

Conc.: MvK

Coll: EB

D: C

VK

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtpraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtpraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 't-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepsschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepsschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (terstel verzoeken) is niet van toepassing.

14. Apr. 2009 17:40

Nr. 1742 P. 3/9

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
14 APR 2009	
ZAAKNR.	200902659
AAN:	
BEHANDELD: DO:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
gemachtigde
ambtenaar ten departemente

Inzake het hoger beroep:
van
met IND-kenmerk 0109.04.8107
verweerder
gemachtigde: mr. M.J.A. Leijon
advocaat te Alkmaar

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam
van 7 april 2009
met kenmerk 09/8550

Procesvertegenwoordiging
's-Hertogenbosch
Magistratenlaan 222
5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch

mr. R. van der Zanden
073-8883081

1. Inleiding

- 1.1. De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam van 7 april 2009, verzonden op diezelfde datum, met kenmerk Awb 09/8550, in welke zaak de rechtbank het beroep gegrond heeft verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring ingaande 7 april 2009 heeft bevolen, en de Staat der Nederlanden heeft veroordeeld tot vergoeding van de schade, groot in totaal € 2290,- alsmede tot vergoeding van de proceskosten, groot € 644,- (zie productie 1).

2. Achtergronden

- 2.1. Bij besluit van 10 maart 2009 is verweerder krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a van de Vreemdelingenwet 2000 (verder: Vw) in bewaring gesteld.
- 2.2. Bij beroepschrift van 12 maart 2009 is namens verweerder beroep ingesteld tegen de aan verweerder opgelegde maatregel ex artikel 59 Vw.
- 2.3. Bij uitspraak van 7 april 2009 heeft de rechtbank het door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Standpunt Staatssecretaris

- 3.1. De Staatssecretaris (hierna appellant) heeft een grief tegen de uitspraak van de rechtbank.

Aangaande de grief

- 3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank:

'Gelet op de door eiser ingediende asielaanvraag in België en de uitlatingen van eiser tijdens het gehoor voorafgaande aan de inhewaringstelling heeft eiser in voldoende mate te kennen gegeven dat hij een asielaanvraag wenste in te dienen. Verweerder had eiser dan ook in de gelegenheid dienen te stellen in Nederland alsnog een asielaanvraag in te dienen. Niet is gebleken dat eiser in de gelegenheid is gesteld een asielaanvraag in te dienen.'

Niet is gebleken van bijzondere, niet aan verweerder toe te rekenen omstandigheden die er aan in de weg hebben gestaan eiser in de gelegenheid te stellen een asielaanvraag in te dienen en de asielaanvraag van eiser te behandelen. Gelet op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 27 februari 2009 (LJN: BH 6168) is de rechtbank van oordeel dat verweerder onvoldoende voortvarend heeft gehandeld en dat de bewaring van aanvang af onrechtmatig moet worden geacht. Derhalve wordt het beroep gegrond verklaard en wordt de opheffing van de bewaring bevolen, ingaande 7 april 2009'

Toclichting op de grief:

- 3.3. Appellant is primair van oordeel dat de rechtbank buiten de omvang van het geschil is getreden. Appellant acht hiertoe het volgende van belang.
- 3.4. Verweerder heeft aangevoerd dat hij in België een asielverzoek heeft ingediend. Verweerder stelt zich op het standpunt dat de Nederlandse

autoriteiten op grond van de Verordening EG 343/2003 (hierna: Dublinverordening) gehouden is dat verzoek verder te behandelen. Verweerder is immers op grond van de Dublinverordening aan Nederland overgedragen, aldus verweerder.

- 3.5 In de hestreden uitspraak gaat de rechtbank voorbij aan het door verweerder gestelde. De rechtbank overweegt:

'De rechtbank gaat, gelet op het navolgende, thans voorbij aan de vraag of verweerder in een geval als het onderhavige op grond van de Dublinverordening gehouden is om de door eiser in België ingediende asielaanvraag inhoudelijk te beoordelen, zonder dat op grond van de nationale regels een asielaanvraag is ingediend.'

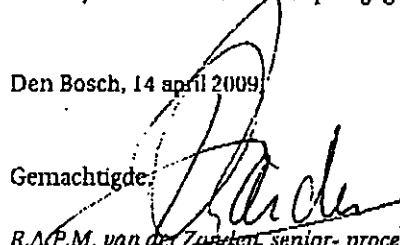
- 3.6. Ten onrechte overweegt de rechtbank vervolgens dat appellant verweerder in de gelegenheid had moeten stellen in Nederland alsnog een asielaanvraag in te dienen. De rechtbank treedt hiermee naar de mening van appellant buiten de omvang van het geschil nu dit niet door verweerder naar voren is gebracht. Immers, door verweerder is slechts gesteld dat appellant gehouden was de door verweerder in België ingediende asielaanvraag te behandelen, waaraan de rechtbank voorbij is gegaan.
- 3.7. Subsidiar is appellant van mening dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat appellant verweerder in de gelegenheid had moeten stellen in Nederland alsnog een asielaanvraag in te dienen. Immers, verweerder heeft blijkens de gehoren naar de mening van appellant niet te kennen gegeven asiel te willen aanvragen in Nederland. Verweerder heeft slechts aangegeven niet te willen terugkeren naar Afghanistan omdat het daar voor hem te gevaarlijk is, zonder daarbij aan te geven een asielaanvraag te willen indienen. Appellant is van mening dat van een persoon die reeds in 2001 en in 2005 asielaanvragen heeft ingediend, welke overigens beiden zijn afgewezen, mag worden verwacht dat wanneer verweerder asiel in Nederland wenst aan te vragen, dit te kennen geeft. Nu verweerder dit heeft nagelaten, heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat appellant verweerder in de gelegenheid had moeten stellen in Nederland alsnog een asielaanvraag in te dienen.

4. Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, het verzoek om schade vergoeding af te wijzen en te doen wat deze had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep ongegrond te verklaren.

Den Bosch, 14 april 2009

Gemachtigde:

R.A.P.M. van der Zanden, senior-procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Bosch
Postbus 118
5201 AC Den Bosch
telefoon 073 - 888 3447
telefax 073 - 888 3086